

[Vaikea puhua mistään](#)

Aloitetaan siitä, mistä kaikki alkoi. Kun olin ihan pieni, mua käytettiin hyväksi. Perheessä oli tosi paljon riitoja ja päiväkodissa/eskarissa kiusattiin fyysisesti ja henkisesti.

Tällä hetkellä perheessä on enää yks, mutta kaikkiin vaikuttava ongelma. Se ongelma on se, että mun veli käyttää huumeita. Se on kyllä hyvää vauhtia pääsemässä niistä eroon. Tuntuu hullulta, että yhden ihmisen ongelma voi vaikuttaa niin moneen, mut ei siitä sen enempää.

Mun olo on sellainen, että mun tekis koko ajan mieli itkeä, vaikka kaikki on melkein hyvin. Oon myös vaillelyyt, mikä helpottaa mun oloa. Tiiän, että se on tosi tyhmää enkä haluaisi, että kukaan alkaisi tekemään sitä. Siinä mielentilassa ei kuitenkaan mieti, mitä tekee.

On vaan yksi tyyppi, jolle oon uskaltanut kertoa mun olosta, se on mun paras kaveri. Tai no nykyään sitä ei paljoa kiinnosta mitä mulle kuuluu.

Syömisenkin kanssa mulla on ollut ongelmia. Ensin mulla oli sellainen, että lisäsin syömistä aika lailla, sitten itseinho yllätti ja aloin taas syömään normaalisti, minkä jälkeen aloitin himourheilun ja vähensin syömistä serkun innoittamana. Nykyään en ole varma miten syön, koska se vaihtelee viikoittain.

Halusin kertoa mun tarinan sen takia, että jos jollain muulla on samanlaisia tilanteita, niin vois samastua ja saada ehkä mahdollisesti jotain tukea. Ja se helpottaa ainakin mun oloa, kun saa edes kirjoittaa olostaan.